

„EDINOST“

Izhaja po trikrat na teden v šestih izdankih ob **torkih, četrkih in sobotah**. Zjutranje izdanje izhaja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanje stane: za jeden mesec . f. 1.—, izven Avstrije f. 1.50 za tri mesece . . . 3.— . . . 4.50 za pol leta . . . 6.— . . . 9.— za vso leto . . . 12.— . . . 18.— Naročnine je plačevati naprej na naročbe brez priložene naročnine se uprava ne ozira.

Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč., izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Oglasi se račune po tarifu v petitu; za naslove z debelimi črkami se plačuje prostor, kolikor obsega navadnih vrstic. Poslana, osmrtnice in javne zahvale, domači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, ker nefrankovano se ne sprejema. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase sprejema **upravnništvo** ulica Molino piccolo št. 3, II. nadst. Naročnino in oglase je plačevati loco Trst. Odprište reklama cije so proste poštnine.

„V edinosti je moč“.

Občni zbor pol. društva „Edinost“ — razpuščen.

V nedeljo dne 5. julija 1896 se je vršil, a ne dovršil letošnji redni občni zbor političnega društva „Edinost“. To je prvi slučaj po naddvasetletnem obstanku društva, da je vladni komisar razpusil zborovanje. Povod temu koraku je bil govor posl. Vekoslava Spinčiča v razpravi o odobrovanju poročila za minolo društveno leto. Ta dogodek je napravil na vse zborovalce uprav inučen utis.

Udeležba je bila prilična, le iz okolice je bila prepičla. Vemo, da je sedanjí letní čas skrajno neugoden za take shode zlasti z ozirom na kmečko prebivalstvo; vendar pa bi smeli pričakovati večje udeležbe ob takih prilikah. In to pot tem bolj, ko se je na shod potrudilo več gospodov deželnih, oziroma državnih poslancev.

Na shod so došli državni poslanci Ivan Naberger, Vekoslav Spinčič in dr. Matko Laginja ter deželni poslanci Slavoj Jenko, dr. Matko Trinajstič, dr. Dinko Trinajstič, Ivan Goriup, Ivan M. Vatovec in Matko Mandić. Vlado je zastopal c. kr. višji komisar dr. Mahkovec.

Pozdravivši zborovalce predstavil je predsednik Matko Mandić gosp. vladnega komisarja ter došle državne in deželne poslance. Gosp. poslanec I. Kompare se je opravičil.

Potem je nadaljeval predsednik približno tako-le: Slavni zbor! V imenu odbora poročati nam je danes temu občenemu zboru o delovanju društva in o političnem položaju. Teškim srcem stopamo pred vas, kajti delovanje naše je mršavo, kakor so mršavi naši politični odnošaji in sploh — vse. Vzroki so znani. Iskati je istih v silošnih odnošajih, v brezbriznosti občinstva, največ pa v obstoječem sistemu, ki ovira v vsakem pogledu naš razvoj. Mi smo imeli gotovo najboljšo voljo, ali imeli smo tudi vezane roke. Kakor svetlo točko v tej temni sliki bi bilo omeniti le dopolnilne volitve v Istri, ki so izpale zares izborna, na čemer pa je v prvi vrsti zahvaliti tesno slogo med Hrvati in Slovenci Istre.

PODLISTEK.

Iz vasi.

Češki spisal Otakar Jirmař; prevel I. P.

(Dalje)

„Dovtip! Tam držé največ do neomadeževanosti časti. Toda pogledite v one kraje, kjer so ogljeniki; kaka zmes najrazličnejših življev! V večini so seveda priseljenci ter domači bivši gospodarski hlapci in delavci iz okolice.“

„Siromaštvo, premogar, socialist — kemična sestavina.“

„Pred časom ni veljalo ni prvo ni poslednje o njih. Dokler ni bilo železnice v Slano, pripivali in napajali so kmete vrčkom piva ter plačevali račun za vse prisotne goste. In kmetje vozili so raje premog v Prago ko pa gnoj na polje. Ko je Hurka iz spodnjega konca vasi začel orati šest palcev globoko, smejali so se mu, da hoče peklo na glavo postaviti ter hodili ga gledat ko svetovno čudo.“

„Gospod župnik! zvarila se je os!“ obrnil se je naglo pred nama Havel na kozlu. Zlezal je z voza; zajel iz bližnje luže perišče vode, da bi zalil pest pri kolesu.

Sicer pa je ves položaj neizrečeno tužen ravno sedaj. Ako se skoro ne premeni sistem, bati se je za našo bodočnost! Kakor znano imamo v Trstu deželne in tudi splošne državnozbornske volitve pred durmi. Računaje se sedanjim sistemom, postali so naši protivniki toli drzni, da nam hočejo odvzeti v Istri še ona dva državnozbornska mandata, koja imamo, in povrh še onega iz nove V. kurije, tako, da bi Italijani imeli na Dunaju vseh pet poslancev, a Slovani da bi bili brez zastopnika. In to v očigled dejstvu, da je v Istri celó glasom uradne, po naših nasprotnikih prirejene statistike poleg 118.000 Italijanov blizo 185.000 Slovanov!

Gledé tržaške okolice so izdali isto geslo: ven iz zbornice še s temi par okoličanskimi zastopniki. In sami se hvalijo, da ima že sedaj nabranih 30.000 gl. v ta namen. Nadalje je nam računati s dejstvom, da so se v hiši znanega milijonarja tržaškega že pričela pogajanja med liberalci in konservativci ter da je skoro gotovo, da pojdejo liberalci in konservativci združeni v boj — proti nam, ki smo tu obrambeni zid državi. Tudi državnozuorskih volitev se menda letos — v prvič — udeleže liberalci. Sosebno jim je do tega, da bode v V. kuriji voljen Italijan.

Pojde nam torej jako trda, toliko v Trstu kolikor v Istri, ako politiški uradniki ne bodo objektivneje postopali nego so dosedaj. Bodočega odbora čaka ogromna naloga in hvaležni mu bodemo morali biti, ako je reši vsaj razumno ugodno. Bodočnost je torej dokaj temna. Iskreno želé, da bi se vendar zjasnil položaj, pozdravlja zborovalce še enkrat. (Živo pritrdjevanje je sledilo temu govoru.)

Na poziv predsednikov je prečital tajnik nastopno poročilo:

Slavni zbor!

Odbor, izvoljen za ravnokar minolo društveno leto, konstituiral se je nastopno: I. podpredsenikom je bil izbran dr. G. Gregorin, II. podpredsenikom Ivan M. Vatovec, tajnikom Makso Cotič in blagajnikom Ante Bogdanovič.

Odbor se je zbral v minolem letu v 10 sej, ali da je storil za ta ali oni slučaj primerne sklepe,

Ni nama preostajalo družega, ko stopiti raz voz ter peš jo mahati do bližnje vasi. Med tem, ko je kovač popravljaj našo barko, pozajutrkali smo. Spustil sem pred-se v zrak nekoliko oblakov modrega dima ter rekel:

„Čudim se, da je udeležba iz naše vasi tako mala. Razven naju ne gre nikdo. Mlačnost ali nevednost?“

„Najbrž oboje“, odgovoril je župnik. „Računite, koliko dnevnikov dobivamo vmes . . . a med temi nahajamo še trikrat „Pražský Denník“. Odgual si je dim izpred oči ter nadaljeval: Knjižnica gledaliških diletantov šteje 53 zvezkov, ako vračunamo i komade, katere predstavljajo. Igrajo pa samo ob praznikih in odkar imamo dobrovoljno gasilno društvo, večkrat ne morete dobiti niti dovoljno število igralcev! Vidite torej!“

„Ko smo letos o Božiču prodajali repo, rekel je stari Dvorak — počeli smo politizovati — da so smojke.“

Gospod župnik se je zasmel.

„Čisto resno. Še v letih sedemdesetih bila je baje vsa vas na nogah, kakor hitro so iz Slanega izvedeli, da pride govorit in poročat kak poslanec in doma so ostale samo ženske, otroci in bolniki.“

ali pa da se je posvetoval o važnejih dogodkih v javnem življenju države sploh ali naše Primorske posebe.

Gospoda slavna! Priznati nam je odkrito, da stopamo nekako tesnim srcem danes pred Vas. Ne morda radi tega, ker bi bila opravičena zatožba proti nam, da smo držali roke križem v minolem društvenem letu, ali da ne bi bili vršili svoje dolžnosti. Ne, to rečemo lahko, da smo v minolem letu žrtvovali mnogo časa in truda in smo posvetili vso svojo skrb javnim vprašanjem Primorske. Nikakor nismo tako sméli, da bi hoteli trditi, da se je storilo vse, kar bi se bilo dalo storiti ob — boljih ali morda tudi sedanjih razmerah. To bi bilo presmélo. Z druge strani pa smo tudi opravičeni do zahteve, da slavni zbor ne sme soditi delovanja odbora pol. društva „Edinost“ samo po tem, kar prihaja v javnost in o čemer je smeti pisati v javnih listih. Gospoda slavna! Uverjeni bodite, da navadno dajejo največ dela ravno take stvari, o katerih — bodisi iz osebnih, bodisi iz stvarnih ozirov — ni smeti pisati v javnosti. To je uprav bistvena naloga odboru pol. društva, da paznim očesom motri vsakdanje dogodke oziroma fluktuacije javnega življenja, da zasleduje toliko preteče nevarnosti kolikor tudi prilike, ob kojih bi se morda dalo kaj doseči za dobro vsega naroda, in da potem ukrepa potrebne korake po svoji vesti in po svojem razumu. Odbor pol. društva bódi nekaj upravitelj interesov javnosti, interesov naroda. Nočemo reči — ponavljamo to — da bi se bilo v minolem letu storilo vse, kar bi se bilo moralo, ali, če hočete, tudi moglo, vendar stopamo lahko pred Vas jasnim čelom in z zatrdilom, da se je storilo marsikaj.

Seveda — in to nam je pripoznati brez ovinkov — se ni vršila, kakor bi bilo res želeli, druga stran naloge politiških društev: v zgojevalna naloga pripomočjo žive besede, javnih shodov in zborovanj. Na to stran utegnemo čuti morda i danes očitanja, rahla ali pa v fortissimo. Ali v tem pogledu moramo prositi, ne milostne, ampak pravične sodbe, sloneče na razumnem poštevanju faktičnih odnošajev, ki so posledica

Župnik postal je resen.

„Toda sedaj je ljudstvu na srce vprašanje in potreba za vsakdanji ljubi kruhek in ni se še narodila ona bistra glavica, ki bi je razvozljala.“

Obmolknil je ter nadaljeval trenotek kasneje: „Želim si iz vse svoje duše, da bi bil ta narod dobro izobražen in malo bolj samosvesten. Bilo bi potem vse drugače“. Hitro potegnil je smotko, izpustil iz ust dim zagrnivši se v cel oblaček dimov.

Imel sem že nekaj na jeziku, a prišel je naenkrat Havel s poročilom, da je voz že v redu. Sedli smo; konja tekla sta z vetrom za stavo. Molčé poskakoval sem na sedežu. Župnik bil je ginjen. Poškllil sem na Havla, kateremu je pipa gledala iz žepa.

„Vi ne kadite?“ vprašal sem ga.

Pogledal je naglo na mojo tobolko v naprsem žepu — ljubeznjiv dar — ter rekel: „Izvolite oprostiti, brez zamere — ne vleče mi pipa, zmočila se mi je.“

Podal sem mu tobolko (etui za smotke). Naglo vtaknil jo je v žep ter slastno se nasmejaj.

„Vsaj tobolko!“, vskliknil sem skoro boječe.

(Zvršetek pride.)

uplivov in činiteljev, do kojih nimata moči ni naša dobra volja, ni naše pisano pravo. Gospoda slavna, ne pozabimo nikar, da je politiško položnje na Primorskem produkt evropske konstelacije in da dispozicije v avstrijski politiki, zasnovane v zmislu koncepta velike evropske politike, ni moglo premeniti do sedaj niti ukupno avstrijsko slovanstvo, kamo-li da bi je mogli premeniti mi šibki in siromašni Slovenci in Hrvatje v Primorski! Ne pozabimo, da imamo tu posla s protivnikom, ki je trd in neizprosno do skrajnih posledic, in da je gori omenjena vseevropska konstelacija, in vsled iste tudi naš notranji primorski sistem, kakor navlašč prikrojen v prilog temu našemu protivniku. Gospoda slavna: od piranske afere pa do najnovejših dni imeli smo beležiti dogodkov, ki nam pričajo glasno in jasno, kako umejo izkoristiti ti naši protivniki načrtano ugodno jim položnje: kako nezmerni smejo biti v svojih zahtevah in kako svobodni v svoji borbi toliko proti nam kolikor proti vladni avtoriteti; in svobodni tudi v izražanju svojih čutil! Ti naši protivniki zasledujejo bistrim očesom politiške dogodke. Mnogokrat se čudimo njihovi drznosti. Toda njihovo drznost si je lahko tolmačiti: drzni so, ker vedo, da smejo biti drzni.

Posledice takim odnošajem čutimo ravno mi v vseh kosteh; čutimo, kako pogubno delujejo isti tudi na značaj, na čustvovanje, rekli bi, na duševno dispozicijo ljudstva po naši okolici. Ljudstvo je po velikem delu že tako zbegano, da niti ne ve več razlikovati med prijatelji in neprijatelji. Sila ne podira samo zidov in trdnjav, ampak uklanja tudi človeška srca in človeški duh. Ob znanih — kako bi rekli? — čudnih nazorih precejšnjega dela ljudstva po okolici treba velike previdnosti z javnimi shodi in z razpravljanji javnih vprašanj. Tu more jedna sama v zmislu okoličanskih odnošajev neumestna beseda pokvariti več, nego je moglo sezidati deset dobrih in umestnih. A ne le na to, kar se govori, ampak tudi na to, kdo govori, treba paziti v naši okolici. Tu pa smo se doteknili rakrane v naših narodno-okoličanskih odnošajih. Nam nedostaje delavnih sil, do kojih bi gojili zaupanje zbegani del onih okoličanov, ki so skrajno nezaupljivi do vsakogar, kojemu ni tekla zibel na okoličanskih tleh. Ali naravnost povedano: mi nimamo domačega neodvisnega razumništva, kojemu bi brezpogojno zapal naš okoličan. In da ga nimamo, je to zopet posledica našim odnošajem, dejstvu, da smo v gospodarskem in šolskem pogledu na milost in nemilost izročeni našim protivnikom. Seveda nas mnogi opozarjajo na delovanje političnega društva na Koroškem, ne pomislijo pa, da tam gori nastopa po javnih shodih oni činitelj, ki je najtesneje spojen z narodom — duhovščina, — česar pa naša duhovščina storiti — ne sme! Zopet posledica naših odnošajev. (Pride še.)

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 6. julija 1896.

Poslanec Pacak o ministerstvu Badeni-jevem. Neki krakovski list trdi, da se je mladočeški poslanec Pacak nastopno izjavil o razmerju mladočeške stranke in sedanjim ministerstvom: „Ostro opozicije ravnati se mora po ostrosti centralistiških bojvnih sredstev vsakodobne vlade. Zato je moral biti boj proti knezu Windischgratzu, koji ni hotel ničesar vedeti o češkem vprašanju, ostreji in huji nego proti grofu Badeniju, kateri je izjavil, da pozna to vprašanje. Žal pa, kakor se kaže sedaj, pozna to vprašanje istotako malo, kakor njega prednik. Jezikovna naredba Guttenbergova v železniških stvareh, nemške legitimacijske karte in prepoved slavnosti v Toplicah so popolnoma razkrinkali ministerstvo Badeni-jevo. Na Češkem je doživelo velikansk fiasco. Taka je usoda vsakemu politiku, ki se hoče le zibati sem in tja in se ne more odločiti, na katero stran naj bi se nagnil. Taka politika se ne more vzdrževati trajno in se mora razbiti. In sedaj mi odgovorite sami, da-li bi mogli češki poslanci na jesen Badeniju nasproti tirati jako drugo politiko nego politiko opozicije? K večjemu, da bi se temeljito premenili politiški odnošaji, v kar pa ne verjamem“.

Ako se je posl. Pacak res tako izrazil, potem bi bilo v njegovi izjavi zadoščenje onim, ki so zaresno svarili večino mladočeških poslancev, ki so brez vidnega razloga kar skočili iz viharja opozicije v limonado nedoumnega optimizma. Mi še danes ne moremo razumeti omame, v koji so večina mladočeških poslancev, kar meni nič tebi nič — le na vero — glasovali za preosnovo davkov in volilno preosnovo. To je bil gotovo zgrešen korak in posledica istemu utegne biti ta, da utegnejo še dolgo ostati na krmilu ministri — če tudi ne z Badenijem na čelu —, ki tudi ne poznajo ali ne hote poznati češkega vprašanja. Ni malo nočemo kratiti važnosti državnega prava češkega, nasprotno: mi želimo iz vsega srca, da se čim preje izpolni ta prirčna želja naroda češkega; ali to naj si zapomnijo zastopniki naroda češkega, da pot do tega cilja vodi le preko dosedanjega sistema in da more priti narod češki do primerne vpliva v državi le v sporazumljenju z ostalimi slovanskimi plemeni, z bok česar bi se po vsakem jednostranskem pogajanju za hrbtom zastopnikov naroda hrvatskega in slovenskega le bolj oddaljevali od cilja, nego bližali se mu.

Sv. Oče o odnošajih na Ogerskem. List „Alkotmany“ — glasilo ljudske stranke na Ogerskem — poroča o neki jako zanimivi izjavi Leva XIII. o odnošajih na Ogerskem. Nekim duhovnikom ogerskim, ki so mu poročali o katoliškem gibanju na Ogerskem in kako ljudska stranka pridobiva vedno več pristašev, da je rekel sv. Oče: „Da, to sem vedel, da je ljudstvo ogersko dobro, da je zvesto svoji veri in pripadajoči mu svobodi; in to je temelj moji nadi, da pridejo kmalu ugodnejši časi za vašo domovino. „Bolestjo pa se je sv. Oče spominjal bojov v najnovejši dobi in posebno ga je bolelo, da celó v magnatski zbornici, po velikem delu katoliški in nezavisni, resnica ni dobila zadostno braniteljev, ampak so tudi tam že umeli zmagati korist, denar, in lov za naklonjenjem in milostmi ter da izumira najprimitivnejše čustvo pravičnosti. Prostožidarstvo — rekel je — in židovski denar in po istem podpirani, vsodbujani in vzdrževani tiranski liberalizem so škodljivi in nevarni protivniki, ki okužajo dobrosrčno, toda težko vzbudljivo in ne vedno samozavedno ljudstvo ogersko“.

Črnogorski dvor. O črnogorskem dvoru se v sedanjem času le malo govori. Tu i tam se sliši ime črnogorskega kneza Nikolaja; včasih opozori svet kaka zaroka črnogorskih princezinj s kakim ruskim princem ali knezom, jedino kar se večkrat ponavlja med svetom je to, da je knez Nikolaj jedini odkritosrčni prijatelj ruskega carja.

In vendar ne zasluži noben dvor večega občudovanja, kakor baš črnogorski.

Knez Nikolaj sam je znamenita prikazen med evropskimi knezi. S krepko roko in bistrim umom je povzdignil malo črnogorsko državo do tolike stopinje naobraženosti in blagostanja, da se mora po vsej pravici primerjati najboljši evropski državi. Neverjeten napredek se kaže ne-le na Cetinjah, ampak po vsej državi. O vsaki stopinji se lahko prepričamo o toliki omiki, da bi se je ne bilo treba sramovati nobeni državi na svetu.

Vse vshodne navade so izginile; na Cetinjah je popolnoma evropsko življenje.

Knez Nikolaj pa ni samo knez — in sicer knez, za katerega je pripravljen vsak Črnogorec dati kri in življenje — ampak tudi zelo nadarjen pesnik; da, on velja za najboljšega mladostnoveškega pesnika. Njegova dela, izmed katerih zavzema prvo mesto „Balkanska Carinja“, ki se je o svojem času predstavljala v Peterburgu z največim priznanjem, preveva sveti duh navdušenja in domovinske ljubavi. Krasne so tudi njegove pesmi o visokih gorah in o neizmernem morju. V sedanjem času piše knežji pevec osem bojnih pesnij za osem bataljonov, ki se snujejo sedaj. V malo mesecih dobi namreč Črnagora po vzgledu drugih evropskih držav stalno vojsko. Sedaj ima Črnagora osem bataljonov po 500 mož, potem osem baterij in osem eskadronov konjištva.

Vrhovni poveljaik vojski bode prestolonaslednik Danilo, vzor črnogorskega naroda. Njegove čine opeva že ves črnogorski narod.

Knez Mirko spominja po svoji krasni postavi boga Apolona. Kakor njegov oče, pesnikuje tudi Mirko; večino njegovih pesnij preveva britka za

lost, vendar se tudi odlikujejo nekatere bojne pesni in plesni valčki.

Najmlajši kneževič je Peter, ki je še-le sedem let star.

„Kaki znanosti se misliš posvetiti?“, ga je vprašala njegova mati nekega dne.

„Jaz hočem biti vojak“, odgovoril je trdnim glasom mladi junak.

Njegov profesor ga uči francoščine, guvernant pa angleščine in angleških navad.

Milica, najstarejša princezinja, je zaročena s velikim knezom Nikolajevičem.

Stana, druga hči, je soproga Leuthenburskega vojvode.

Doma so še štiri hčere: Helena, Ana, Ksenija in devetletna Vera, v kateri odseva vsa lepota njene krasne matere Milene. Vse princezinje so vrlo naobražene.

Te dni obhaja dinastija Petrovič-Njegoš dvestoletnico svojega obstanka.

Govori se, da se bode obhajala v knežnem dvorcu trojna slavnost, ne samo dvestoletnica, ampak tudi dvojna zaroka.

Prestolonaslednik se poroči, toda s kom, ne ve nihče. Morda s kako rusko princezinjo? Tudi jedna izmed črnogorskih princezinj se poroči. Misli se, da je srečni ženin srbski kralj, vendar gotovosti ni. Jedino to je gotovo, da čaka prestolonaslednikova palača svoje gospodarice, ki bo enkrat s knezom Danilom vred vladala najpogumnejšemu slovanskemu rodu, junaškim Črnogorcem, katere živi Bog v strah vsem slovanskim sovražnikom! „Glas Naroda“.

Italijanski ujetniki in padli vojaki. Rimska „Tribuna“ poroča iz Masave, da se v kratkem vrne v Italijo 30 ujetnikov, ki so bili po bitki pri Aba Garimi izročeni raznim tigrinskim načelnikom. Te ujetnike pa izpuste dotični tigrinski „ras“ svojevolično, negledé na pogajanja, koja so se vršila z Menelikom, toliko od strani papeževnega poverjenika, kolikor gledé pooblaščenja Italije, drja. Nerazzinija. — Isti list poroča tudi, da ni bilo možno identifikovati trupla v omenjeni bitki padlega generala Da Bormide. Sovražnik je bil slekel, tako pravi „Tribuna“, vsem padlim vojakom obleko. Gola trupla ležala so torej preko dva meseca pod žgočim afričanskim solncem, izpostavljena dežju in pa — ostudnim roparskim živalim, ki so se hlastno dan na dan hranile od trupel teh mrličev. Ni torej čudo, da četa italijanskih vojakov, ki je pokopavala trupla svojih v bitki padlih tovarišev, ni mogla popolno gotovostjo identifikovati nego samo 4 častnike, izmed vojakov pa le 3 do 4 izmed 1000!

Iz Neapelja pa javljajo dne 5. t. m. o italijanskih ujetnikih: Znani posredovalec in bivši italijanski poročnik Felter trdi, da je popolnoma osvedočen, da so italijanski ujetniki Meneliku v veliko gmotno nadlogo in da on sam želi iznebiti se jih. Ni pa verjetno, da jih izroči Italiji, ampak brčkone papežu ali pa koji drugi državi, izvzemši Francijo. — Ujetnikom se ne godi slabo, sosebnost ras Makonen ravna jako dobro z ujetimi italijanskimi častniki. Težavno pa bode spraviti ujetnike do morskega obrežja. Ujetnikov je preko 2000 in mnogo jih je bolnih ali ranjenih, do morja pa je kakih 700 kilometrov. Svět je tam pust, ni vode, niti cest. Felter je tudi izjavil, da ozirom na te odnošaje nikakor ni možno, da bi dospelo ujetnikom priposlano blagó ali pa denar. Vse, kar koli se žrtvuje v ta namen, je popolnoma — zavrženo.

Položenje na Kreti. Glasom včerajšnjega dneva iz Carjegrada došlih poročil je turška vlada odredila, da naj prestanejo vsa sovražna podjetja nasproti upornikom. S tem je turška vlada ustregla želji evropskih držav. Zajedno je razglasila vlada, da so odposlaniki velesi naročili konzulom v Kaneji, naj isti sporočerevolucionarnemu odboru, da so predlogi in pogoji turške vlade v smislu zahtevanj in pogojev velesil in da le-te sedaj ne morejo več posredovati dejanski. Revolucionarni odbor naj torej nastoja pomiriti duhove in naj vsprejme te koncesije. Vsled zahtevanja Turčije in pooblaščenja od svoje vlade je zasnoval grški generalni konzul v Kaneji posebno komisijo 15 odličnjakov, ki naj po deželi poučuje ljudstvo o položaju, pomiri poslance in naj se udeleži narodnega zbora. No, soditi pa je, da

vse te namere ponesrečijo povsem. Jako važna vest došla je namreč včeraj iz Aten pariški „Agence Havas“. Ta vest glasi se namreč doslovno tako-le: „Revolucionarski odsek se jutri sestane v sejo. V isti proglasi, da se je Kreta združila z Grško. Zajedno izda proklamacijo na ljudstvo, imenuje začasno vladu ter razpošlje državam spomenico, objavljaajočo te sklepe. — Nikakor se ni nadejati, da se sestane narodni zastop na Kreti. Poslanci, ki so pribegli v Pariz, so že dali svoje ostavke“.

Različne vesti.

Osebnostna vest. Dvorni svetovalec in predsednik tržaškemu deželnemu sodišču, g. M. Urbancich, odpotoval je minolo nedeljo zjutraj v Gorico.

Imenovani na pošti. Poštna konceptna vežbenika Viktor Basilisco v Trstu in Fran Chmielevski pl. Vieniava v Zadru imenovana sta poštuma konceptistoma.

Povodom godu naših svetih blagovestnikov prinesel je zagrebški „Obzor“ v svoji sobotni številki krasen članek, v kojem čitamo med drugim: „Kjer-koli ima katoliška cerkev svoje oltarje, povsodi se bode jutri čitala sv. maša v čast slovenskih apostolov sv. Cirila in Metoda. To vseobče spoštovanje, ki je izkazuje katoliška cerkev našim apostolom s posebno mašo in posebnim oficijem, je delo Leva XIII., ki je na ta način pokazal pred vsem svetom, kako ljubi slovanstvo in kako je ceni. Z encikliko „Grande munus“, s kojo ta veliki papež med ostalim odreduje to delo, označen je na neki način prvi korak v vrsti vsega onega, kar je Lev XIII. storil do sedaj za jedinstvo slovanstva. Da, mi pravimo za jedinstvo slovanstva — jedinstvo se razume kulturno in duševno —, kajti ono, kar deli Slovane, sti dve cerkvi; a kdor dela za to, da se zjediniti ti cerkvi, ta dela zato, da se zjedinijo Slovani. Vsled tega smatrati je Leva XIII. največim dobrotnikom slovanstva, kajti on dela, bolj nego kdor si boji drugi, da dovede do danes, žal, raztrgani stranski svet do jedinstva cerkve“. Potem nadaljuje: „Z jutrnjim praznikom napotuje glavni pogoj njih velikosti. Opominja jih k spoštovanju jezika, kojega zanemarjajo oni sami; opominja jih na nerazdružljivost vere in prosvete.“

Na žalost pa mi Slovani ne razumemo jutrnjega dne tako, kakor bi ga morali razumeti, in kakor nas uči veliki papež. V cerkvi slavimo naša svetnika, ali kaj delamo izven cerkve, da bi se oddolžili tej veličastni misli o nerazdružljivosti vere in kulture? V cerkvi slavimo naše apostole, a kaj store naši duhovniki, da bi se okoristili na tem privilegiju (gledé rabe svojega jezika v cerkvi), ki so nam ga preskrbeli naši svetniki? Ako bi koji drugi narod imel takov privilegij, kakoršnega imamo mi, ponašal bi se ž njim ne v cerkvi ne bi bilo čuti drugega jezika, nego njegovega. Mi pa delamo tako, kakor da bi niti ne imeli tega privilegija, ker ne isti omejen na nekoje pojedine župnije in število teh župnij se vedno manjša. Tako se ne izkazuje dostojna čast našima svetnikom, kajti ne dela se v njunem duhu in ne sledi njunemu vzgledu. Tako tudi enciklika „Grande munus“ ne dosega tistega vspeha, po kojem je stremila“.

Nedeljski počitek v Trstu. Nedavno temu zasnova se je v našem mestu poseben odbor, ki je nagovarjal različne trgovce, da naj bi ob nedeljah ne odpirali svojih prodajalnic. Namen temu gibanju je bil namreč ta, da bi trgovski pomočniki bili svobodni vsaj ob nedeljah, ker so zares potrebni počitka, kajti ves božji teden so navezani od ranega jutra do večera na prodajalnico. Temu človekoljubnemu namenu pritrdilo je preko 700 trgovcev (izvzemši své prodajalnice jestvin itd.) Ta novotarija, ali bolje rečeno: ta novi umestni nedeljski počitek, za katerega smo se potegovali že pred letni, stopil je v veljavo minole nedelje. Kljub svoji obljubi in „možki besedi“, pa je bilo vendar par trgovcev toli drznih, da so odprli svoje prodajalnice. No, slabo so naleteli. Namesto pričakovanih kupcev, prihajali so pred dotične prodajalnice trumoma trgovski pomočniki, ki so demonstrativno in energično zahtevali, da se prodajalnice zapró. Hočeš, nočeš, morali so dotični gospo-

darji ustreči tej zahtevi. Demonstrante je razgnala policija in ker se je ta ali oni obotavljal, spremili so ga za javni red skrbeči stražniki v — zapor. Dotičnikom bil je torej to neprostovoljni in brezplačni „nedeljski počitek“ na deskah policijskih „postelj“.

Umestno je, da omenimo na tem mestu, da izmed tržaških listov samo dva ne poznata nedeljskega počitka. Jeden je magistratovo trobilo, židovski „Il Piccolo“, drugi pa njegov tekmeč, milijonarski in „konservativni“ „Il Mattino“. Jasno je, da gre prvemu le za „ljubi kruhek“, kajti Žid ne pozna krščanske cerkvene zapovedi: „Spoštuj nedelje in praznike“, drugemu pa je le za „konkurencijo“. Nadejati se je pa, da slavna ces. kr. obrtna oblast najde koji paragraf, ki pokaže tema tekmovalcema, da so v Trstu v veljavi tudi — posvetni zakoni o nedeljskem počitku!

Tudi društvo tržaških črkostavcev uprlo se je tej že zlorabi spekulativnih listov, ki ne dovoljujejo počitka svojemu tiskarskemu osebju. Sklicalo je izredni občni zbor svojih članov, da ukrene potrebno proti takemu izkoriščanju delavske sile. Želimo jim naboljšega vspeha.

Dijaška kuhinja. Dne 5. maja priobčili smo zadnjikrat imena gg. dobrotnikov in dotične zneske za našo dijaško kuhinjo. Do takrat smo sprejeli vsega skupe v tem šolskem letu: 304 gld. 30 nvč. Za tem so še darovali: blag. g. Miha Truden 18 gld., blg. g. profesor Janez Jesenko za drugi semester 10 gld., blg. g. Jožef Tomažič 1 gld., blg. g. Jakob Perharc 2 gld., blg. g. komisar Anton Rebek drugikrat letos 4 gl., častiti g. kapelan Andrej Furlan nabral pri raznih osebah 5 gld., č. g. kapelan Fran Sila 2 gld., č. g. kapelan Janez Normali 2 gld., č. g. katehet Jakob Sila 1 gld., č. g. katehet Bruno Kratzig 1 gld., slavno pevsko društvo „Slava“ 210 gld., neimenovan gospod 10 gld., vkupe 5810 gld. Ako tej svoti zgoraj navedeni prištejemo nam od lanskega leta ostalih 843 gld., (glej „Edinost“ 1895, št. 82) potem znašajo dohodki minolega šolskega leta: 37083 gl. — Troški: Za obedes se je potrošilo meseca: septembra gld. 15.60, oktobra 43.04, novembra 38.16, decembra 36.24, januarja 44.64, februarja 36.24, marca 42.24, aprila 32.16, maja 28.80, junija 30.96, revnim dijakom za knjige in obleko 16, vkupni stroški gld. 37008 — Izkaz premoženja: gld. 085. Obed je dobivalo s početkom 27 dijakov proti zvršetku 21. Srčna zahvala izreka se vsem dobrotnikom, kakor tudi slavnemu odboru slovenske čitalnice, ki je tudi letos odkazal prostor, kjer so dijaki obedovali in se učili.

Izlet „Tržaškega Sokola“ v Devin. Omenili smo že, da čili naš „Sokol“ priredi dne 12. t. m. izlet v starodavni naš Devin. Zadovoljnostjo nanzanjamo, da je odbor tega društva najel za ta izlet prostorni parnik „Piranese“ — Ozirom na že objavljeni, jako zanimivi in mnogovrstni vspehi temu izletu, opravičena je nadeja, da se slavno naše občinstvo mnogoštevilno udeleži tega izleta, kajti omenjeni parnik — to naglašamo še jedenkrat — je obsežen. Poblži in natančneji vspehi izletu in veselici objavimo pravočasno.

Veselica „Slovenskega pevskega društva“ na vrtu gostilne „Mondo nuovo“ sponesla se je izborna v vsakem obziru. Nekoliko poblži o tej veselici spregovorimo v današnjem večernem izdanju.

Iz Vipave nam pišejo: Dne 29. junija zvečer izročila je deputacija občinskega odbora vipavskega g. županu Ant. Hrovatinu diplomu častnega občanstva. Slavnost je poveljalo petje tukajšnjih pevcev, godba in bakljada prostovoljnega gasilnega društva. Velike simpatije vživa dosedanji — in upamo, tudi bodoči — g. župan, to je jasno kazala obilna vdeležba iz vseh slojev vipavskega prebivalstva. Gosp. županu pa iskreno čestitamo vnovič.

Iz Pomjana nam pišejo: Občinske volitve so pred durmi. Nedavno ste privatnim potom izjavili željo, da bi Vam pisal čim preje, kako stvari stoje.

Italijanska stranka — domači zaslepljenci v družbi s kopersko gospodo — delajo na vse kriplje, da bi si zopet priborili to občino. To pa že zaradi tega, ker se bližajo državnozbornske volitve in vedo, da nikdar več ne dobe na svojo stran naših 13 volilnih mož, ako nimajo občinske uprave v svojih rokah. Vsem nam je še v spominu, kako so še pri zadnjih državnozbornskih volitvah izkoriščali občinsko oblast, da so slednjič „zmagali“.

Toda trdno je naša nada, da jim bode zaman ves trud.

Seveda bode kaj malega medsebojnega nasprotstva tudi v našem taboru. Saj imamo tudi med nami taci ljudij, ki nimajo nikake prave zavednosti, temveč pa čestitelja. In ravno ti se najbolj silijo na občinsko upravo. Toda to so le posamični slučaji, v obče so stranki ostali zvesti malone vsi volilci. Ako je odpadel kateri tu pa tam, pa smo jih pridobili precej novih. Sosebno pa vam javljam zadoščenjem, da v Krkavcih se obračajo stvari na bolje.

Treba pa, da vsi naši posnemajo naše nasprotnike: kakor oni že sedaj mislijo na državnozbornske volitve in poštavajo golo resnico, da je tudi za državnozbornske volitve velike važnosti vprašanje, v čegavih rokah je občina, tako se moramo pripravljati tudi mi. Ako velja njim geslo: Občino pomjansko si moramo zopet pridobiti, pa veljaj nam geslo: občino pomjansko si moramo ohraniti! Z ozirom na to veliko važnost predstojećih občinskih volitev moramo zahtevati od vsacega somišljenika, da svoje osebne razmere podredi ukupni stvari. Sosebno priporočamo našim možem, naj pazno zasledujejo vse spletkarjenje italijanskih agitatorjev. Vsako zlobno nakano treba zatreti že v kalu.

Sporočiti vam moram tudi veselo vest, da so minole sobote po večih mestih naše občine goreli kresovi v proslavo godu svetih slovenskih apostolov Cirila in Metoda.

Iz Pazina nam pišejo: V naši okolici obeta letina prav dobro. Žita so lepa, istotako koruza, krompir, fižol na sploh vsa setev. Tudi za seno ne bode slabo leto, četudi smo se bali zanje, ker nismo imeli dovolj dežja v marcu in v začetku aprila. Tudi trtni zarod obeta letos obilne letine, tam, kjer se ni pojavila trtna uš. Ali letos se bojimo peronospore. Zadnje dni je namreč vreme jako neugodno za škrojenje pa tudi za žveplanje, ker imamo skoro vsaki dan tu ali tam kak naliv. Silni deževni nalivi so napravili mnogo škode po nekaterih krajih. Dobro, da niso imeli velike obširnosti, ali gorje onemu posestniku, kogar so zadeli. Toča dosedaj še ni napravila mnogo škode pri nas, vendar se kmet trese pred vsakim oblakom, kajti vsaki plohi je primešano po kako zrno toče.

Pa, kakor rečeno, izdatnih nesreč zaradi škode nam ni zaznamovati doslej; da bi le odslej tudi tako bilo!

Da še nekaj omenimo glede škrojenja trt. V tem pogledu niso še dovolj previdni naši ljudje. „Bomo že škropili, ako se prikaže bolezen“ tako odgovarjajo, ako se jih sili k škrojenju. Revčki ne vedo, da je tedaj, ko se je že pokazala bolezen, vse škrojenje zaman. Žal, da naše ljudi le nesreča spametuje ter da je pri njih pravočasni opomin le bob ob steno!

Baratieri se je že napotil v Trst. Čujemo, da se je žalostni junak Baratieri že vkrcal v Masavi na parnik, ki ga dopelje v Trst. Od todi odpotuje baje Baratieri v Tridentinsko, da obišče svojo sestro. Bog zna, je-lipriredijo tržaški in tridentski „bratje“ tudi njemu tako slovesen vsprejem, kakor njegovima bivšima „kolegoma“, Mocenniju in Acciniju, tam doli nekje v Istri?

Praska med italijanskimi delavci in orožniki. Iz Sredca poročajo, da so se tam minoli četrtek sprli orožniki in delavci, ki gradijo železniško progo Sredca-Roman. Dotični delavci, Italijani, niso se hoteli ukloniti naredbam bolgarskih orožnikov. Jeden izmed delavcev ustrelil je iz revolverja na orožnike. Kroglija je smrtno ranila jednega orožnika. Iz Sredca pihitevši orožniki napravili so mir, ker so prijeli več Italijanov. (Je že tako; kamor pridejo te kobilice, tam je nadlega. Uredn.)

Affendakis v inozemstvu. Policijskemu ravnateljstvu v Budimpešti je baje došlo poročilo, da sta Affendakis in Kazar prekoračila ogersko mejo pri Zemunu, obrnivša se v Srbijo. — Vsekakor je čudno, da niso prijeli begunov, ako so ju res spoznali, da sta baš Affendakis in Kazar.

Koledar. Danes (7.): Vilibald, škof; Benedikt, papež. — Jutri (8.): Elizabeta, kraljica; Kilijan, škof. — Zadnji krajec. — Solnce izide ob 4. uri 24 min., zatoni ob 7. uri 44 min. — Toplota včeraj: ob 7. uri zjutraj 21.5 stop., ob 2 pop. 24 stop. C.

Loterijske številke, izžrebane dne 4. t. m.:					
Trst	5,	54,	9,	2,	27.
Line	61,	21,	23,	31,	17.
Inomost	88,	4,	59,	7,	52.

Narodno-gospodarske stvari.

Vinogradniki in živinorejci, pozor! Dne 28. in 29. m. m. potoval sem po Krasu in sicer: s postaje v Nabrežini sem se vozil preko Komna, Štanjela in do Kobdilja. Vračaje se doteknil sem se Dutovelj in Tomaja na potu do postaje v Sezani. Med potjo sem se seveda ustavil tu in tam, želé, da si ob poletni vročini nekoliko ugasim žejo. Pa ne le to — treba, da govorim vso resnico. In resnica je tudi ta, da sem po tolikih letih želel izpiti kozarček kraškega terana. To je in ostane najizvrstnejša kapljica božja. V tem soglašajo vsi, ki le vedó, kaj je dobro vino. Čuditi se moramo le, da ni bolj razširjena slava tega vina, kar je gotovo v veliko škodo kraškim vinogradnikom.

Kdo je kriv temu, da kraški teran ni tako poznan, kakor bi bilo želeli in kakor bi lahko bil?

Letošnja letina kaže precej lepo. Skoro obila bode, ako nam Bog ne pošlje karih neizgod. Ali užalilo me je, videčega, kako se tu in tam uničuje trto strupena rosa. Kako to, da se dotični kmetje ne požurijo, da bi škropili primerno zmesjo? Taka nemarnost je res vredna vse graje. In škropiti treba pazljivo. A vsak vinogradnik mora vedeti dandanes, kako se prireja ta zmes, in kdaj je pravi čas za škropljenje. Vsekako pa ni smeti čakati, da je strupena rosa že močno napadla trto; saj pravi že naš slovenski pregovor, da po toči zvoniti je prepozno. Pozor torej! Sosebno razumniki naj bi v vsakem kraju poučevali ljudstvo o vsem, kar treba, da odvrnemo od trt omenjeno bolezen. Po mojem menenju bilo bi najumestnejše, ko bi se slavna županstva nekoliko bolj zanimala za to stvar. Kajti uprav njim je v prvi vrsti dolžnost, da skrbje in ukrepajo potrebno za blagor ljudstva, seosebno pa v sedanjih časih, toli neugodnih za stiskani kmečki stan.

Prilika mi je bila govoriti z raznimi posestniki iz raznih krajev, seosebno od tam, kjer se je že vgnezdila trtna uš. Usmilili so se mi. Na licu jim je bilo brati, kako obupno zrejo v prihodnost, ko jim že sedaj ta grozna nadloga uničuje malone ves pridelek na vinu. A onega, ki ima kaj srca do tega ubozega ljudstva, mora še posebno boleti srce, ko vidi, da v očigled toliki nevarnosti, v očigled katastrofi, bližajoči se našemu vinogradarstvu, ljudje večinoma še vedno drže roke križem in gledajo mirno, kako jim trtna uš uničuje vinograd za vinogradom!

I tu kličem zopet: pozor, dokler ni prepozno. In tu naj bi razumniki uplivali na ljudstvo, da bi jelo nasajati najbolj priporočljive vrste — na pr. riparia —, koje naj bi potem požlahtnevali s pravimi. Svetoval bi pa, da bi najprej jeli zasa-jati tam, kjer do sedaj še niso rasle trte. Saj imamo — žal, da je temu tako — še dosti opustošenega sveta. Na delo torej! V takih zemljiščih, ki niso bila še obdelana, je še mnogo ne razpadajočih snovij, potrebnih rastlinstvu, seosebno pa je poštovati, da na teh še ni bilo trtne uši, in je računati torej, da se trte popolnoma razvijejo poprej, nego jih običe ona grozna morilka. In ko so razvite, imajo več moči v sebi in odporne sile proti onemu sovražniku.

A tudi vam živinorejcem kličem: pozor! Opazil sem tu in tam mnogokoji večji ali manji prostor — opustošen in zapuščen! Kakor da bi ga pustošili kaki podzemski izpodjedalci. Na marsikakem takem prostoru bi bil lahko kar cel travnik. Izvedeni in izkušeni možje naj bi premišljali o tem, da-li ne bi se mnogokoji teh opustošenih prostorov dal premeniti v travnik. Čim več trave, tembolj razvita živinoreja. A z razvito živinorejo se povzdigajo zemljišča in gospodarstva sploh. Pozor torej! Nekdo.

Najnovejše vesti.

Gorica 5. Občinski zastop v Bolcu imenoval je častnim občanom razven okrajnega glavarja v Tolminu, grofa Marenzija in poslanca grofa Alfreda Coroninija tudi državnega poslanca, profesorja dra. Gregorčiča.

Dunaj 6. Nj. Vel. cesar podelil je ministru izven službe ter predsedniku državnega sodišča dr. Josipu Unger-ju veliki križec reda sv. Štefana.

Rim 5. „Agenzia Stefani“ javlja iz Masave, da se je general Baldissera včeraj vkrca na parnik „Vincenzo Florio“, ki ga popelje v Italijo.

Madrid 5. V včerajšnji seji zbornice poslan-cev prečital je poslanec Silvetta izjavo v od-govor nagovoru krone. Ta izjava izreka pohvali vlado z vojaškega stališča, graja jo pa, da se toli malo zavzima za otok Kubo ter obžaluje, da Španska sedanja vlada ni poskusila ničesar, da bi našla zaveznic v drugih državah. Zajedno zahteva, da se ukrene potrebno v to, da se popravi moralni smoter državne politike.

Zahvala.

Podpisana se zahvaljuje tem potom naj-iskrenejo vsem onim, ki so skazali poslednjo čast naši predragi, nepozabni, prerano umrli materi,

Franciški Legiša,

roj. Leban

sosebno pa prečastiti duhovščini, gospodu učitelju in tukajšnji veteranski godbi in vsem prijateljem in znancem.

Mavhinje, dne 2. julija 1896.

Žalujoča rodbina.

Javna zahvala.

Podpisano predsedništvo se zahvaljuje tem potom najtoplije vsem posamičnikom, ki so svojim dejanskim sodelovanjem ali pa z gmotno podporo pripomogli do tako lepega vspeha poslednji društveni veselici. Posebno zahvalo izreka pa slavnemu tržaškemu pevskemu društvu „Kolo“, ki se je vdeležilo veselice „in corpore“, slavnemu škedenj-skemu tamburaškemu zboru, ki je brezplačno, bratsko požrtvovalnostjo sodeloval na veselici, gg. izgralkam in igralcem ter slednjič slavnemu občinstvu, ki je v takó lepem številu pokazalo svoje zanimanje za naše društvo.

Predsedništvo pevskega društva „Slava“ pri Sv. Mariji Magd. Spodnji, dné 5. julija 1896.

Anton Čiač
tajnik.

Anton Miklavce
predsednik

Trgovinske brojavke in vesti.
Fundiposta. Pšenica za jesen 6.47—6.49 Pšenica za juli 1896 — do — — — — — Oves za jesen 5.13—5.15 Rž za jesen 5.55—5.57 Koruza za juli-avgust 4.05—4.07 maj juni 1897 3.79—3.80 nova f. 3.85—4.—
Pšenica, nova od 74 kil. f. 6.55—6.70 od 79 kil. 6.55—6.75 od 80 kil. f. 6.70—6.80 od 81. kil. f. 6.75—6.95 od 82 kil. for. — — — — — Ječmen — — — — — prosa 6.10—6.40.
Pšenica: Ponudbe dobre, povpraševanje živahno. Prodaja 45 000 mt. st., rado 5—7 nč. dražje. Vreme: dež.
Fruga. Neratificirani sladkor for. 13.30, oktober-december 13.30. Mirno.
Fruga. Centrifugal novi, postavljene v Trst s carino vred odpošiljatev precej f. 34.75—35 Concasse 36.50—37. Cotvorni 37.75—38. V glavah (sodih) 39.—39.25 Havre. Kava Santos good average za juli 70.— za november 69.50, malačno.
Hamburg. Santos good average za september 57.75 za december 56.50, za maro 56.50 stalno.

Dunajski borzi 8. julija 1896.		
	predvčeraj	danes
Državni dolg v papirju	101.45	101.45
„ „ v srebru	101.60	101.55
Avstrijska renta v zlatu	123.15	123.15
„ „ v kronah	101.20	101.20
Kreditne akcije	349.10	349.50
London 10 Lat.	119.80	119.80
Napoleoni	8.50 1/2	9.51
30 mark	11.74	11.74
100 italj. lir	44.50	44.50

ŽELEZNIŠKI VOZNI RED.

b) Južna železnica (Postaja južne železnice.)

Od dné 1. junija 1896.

ODHOD:

7.45	predp.	brzovlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.25	„	brzovlak v Nabrežino, Benetke, Rim.
9.—	„	omnibus v Nabrežino, Videm, Benetke in Verono.
9.55	„	poštni vlak na Dunaj, zveza s Pešto in Zagrebom.
12.50	popol.	omnibus v Kormin.
4.40	„	omnibus v Nabrežino, Videm, Rim.
6.20	„	poštni vlak na Dunaj, zveza z Reko.
8.05	„	brzovlak na Dunaj, zveza s Pešto, Reko—Gorico in Korminom.
8.45	„	mešani vlak v Nabrežino, Videm, Rim.
10.—	„	mešani vlak do Mürzzuschlaga.

DOHOD:

6.48	predp.	mešani vlak iz Mürzzuschlaga, Beljaka, itd.
7.30	„	mešani vlak iz Milana, Vidma, Nabrežino.
8.35	„	brzovlak iz Kormina.
9.25	„	brzovlak z Dunaja.
10.20	„	poštni vlak z Dunaja, zveza z Reko.
10.35	„	brzovlak iz Rima, Benetk.
11.15	„	omnibus iz Rima, Benetk, Nabrežino.
5.40	popol.	poštni vlak z Dunaja.
7.36	„	omnibus iz Verone, Kormina, Nabrežino.
8.41	„	brzovlak iz Milana, Benetk, Vidma, Nabrežino; —
8.56	„	brzovlak z Dunaja zveza z Reko.

Zabavna vlaka ob nedeljah in praznikih.

ODHOD:

2.—	popoldne	v Kormin.
4.25	„	v Nabrežino.
DOHOD.		
12.07	predp.	iz Kormina.
10.50	popol.	iz Nabrežino.

a) Državna železnica. (Postaja pri sv. Andreju)
Od dné 1. junija 1896.

ODHOD:

6.30	predp.	v Herpelje, Ljubljano, na Dunaj, v Beljak.
------	--------	--

8.35	"	v Herpelje, Rovinj, Pulj.
4.40	popol.	v Herpelje, Divačo in Pulj.
7.30	"	v Herpelje (in od Herpelj brzovlak v Pulj, Divačo, na Dunaj, v Beljak.)
Lokalni vlaki ob praznikih:		
7.35	zjutraj v Herpelje.	
9.20	popol. v Divačo.	
4.20	"	v Boršt.
DOHOD:		
8.05	predp. iz Ljubljane, Divače, Herpelj.	
9.50	"	iz Pulja, Rovinja.
11.15	"	iz Herpelj, Ljubljane, Dunaja.
7.05	popol. iz Pulja, Ljubljane, Dunaja.	
9.45	"	brzovlak iz Pulja, Rovinja, Dunaja, Beljaka Ljubljane.
Lokalna vlaka ob praznikih:		
7.29	popol. iz Boršta.	
9.35	popol. iz Divače.	

Tržne cene

(Cene se razumeje na debelo in s carino vred.)

Domači pridelki.

Fišol:	Koks	100 K.	9.50	9.75
Mandoloni	„	—	—	—
svetlorudeči	„	—	—	—
temnorudeči	„	—	—	—
kanarček	„	—	—	—
bohinjski	„	9.—	9.25	9.50
beli veliki	„	9.25	9.50	9.50
„ mali	„	9.—	9.25	9.25
zeleni, dolgi	„	8.25	8.50	8.50
„ okrogli	„	—	—	—
mešani hrvaški	„	7.25	7.50	7.50
„ štajerski	„	7.50	7.60	7.60
Maslo fino štajersko	„	65.—	70.—	70.—
Ječmen št. 10	„	8.75	9.—	9.—
„ 9	„	9.75	12.—	12.—
„ 8	„	11.50	11.75	11.75
Želje kranjsko	100 K.	—	—	—
Repa	„	—	—	—
Krompir, štajerski	„	—	—	—
Proso kranjsko	„	9.25	9.50	9.50
Leča, kranjska	„	—	—	—
Špah ogerski	„	55.—	56.—	56.—
Mast	„	51.—	53.—	53.—
Kava Mokka	„	165.—	166.—	166.—
Ceylon Plant. fina	„	172.—	173.—	173.—
„ Perl	„	182.—	184.—	184.—
Java Malang	„	148.—	148.—	148.—
Portorico	„	163.—	164.—	164.—
Guatemala	„	144.—	145.—	145.—
San Domingo	„	156.—	157.—	157.—
Malabar Plant.	„	—	—	—
„ native	„	—	—	—
Laguayra Plant.	„	—	—	—
„ native	„	—	—	—
Santos najfiniji	„	137.—	138.—	138.—
„ srednje fini	„	138.—	134.—	134.—
„ srednji	„	124.—	125.—	125.—
„ ordinar	„	116.—	118.—	118.—
Rio oprani	„	—	—	—
„ najfiniji	„	136.—	137.—	137.—
„ srednji	„	132.—	134.—	134.—
Sladkor Centrifugal l. vrste	„	34.75	35.25	35.25
Concasse	„	36.75	37.—	37.—
v glavah	„	38.25	38.50	38.50
razkosani	„	38.50	38.75	38.75
Ris italijanski fini	„	19.75	20.—	20.—
„ srednji	„	18.75	19.—	19.—
Japan fini AAA	„	16.—	—	—
„ srednji	„	15.—	—	—
Raugoon extra	„	11.50	—	—
I.	„	10.—	—	—
II.	„	—	—	—
Petrolej ruski v sodih	„	18.—	—	—
„ v zabojih od 29 kil.	„	6.—	—	—
Olje italijansko najfinije	„	58.—	60.—	60.—
„ srednje fino	„	54.—	54.—	54.—
bombažno, amerik.	„	28.—	29.—	29.—
dalmatinsko	„	31.—	31.50	31.50
Limon Mesinski	„	3.50	4.50	4.50
Pomaranče	zaboj	6.—	7.—	7.—
Mandeljni Dalmatinski	100 K.	—	—	—
„ Bari	„	59.—	61.—	61.—
Pinjoli	„	87.—	89.—	89.—
Boščol Dalmatinski	„	—	—	—
„ Pulješki	„	10.50	10.75	10.75
S. okve Pulješke	„	—	—	—
„ Grške v venoib.	„	12.25	12.50	12.50
Sultanine	„	37.—	41.—	41.—
Vamperli	„	24.—	25.—	25.—
Olibe	„	29.—	31.—	31.—
Polenovke srednje velikosti	„	40.—	42.—	42.—
„ velike	„	—	—	—
„ male	„	41.—	42.—	42.—
Slaniki v velikih sodih	„	—	—	—
Žveplo	„	5.50	5.75	5.75

Costilno na Bledu

(Gorenjsko)

z novo opravljenimi sobami, do-brimi jedili, izvrstnim vinom do-lenjskim in istrskim, Koslerjevim marčnim pivom, priporoča

Jakob Peterneš,
posestnik.

Zdravljenje krvi

Čaj „Tis ožerni svet“ (Milleflori).

Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slu-čajem, če peče v želodcu, kakor proti slabemu probavljanju in hemoroidam. Jeden omet za oz-dravljanje, stoji 50 nč, ter se dobiva v odlikovani lekarni

PRAXMARER „Ai due Mori“ Trst, veliki trg.